

16 de juliol

Diumenge 15 de durant l'any

Lectura del llibre d'Isaïes Is 55:10-11

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

Salm responsorial 65 (64) 10-14:

Vetlles per la terra i la regues, / l'enriqueixes a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats.

Fecundes la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneeixes el que hi germina.

Corones l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la teva carrossa. / Aclama joiós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. .

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joiosos i canten.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 8:18-23

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 13, :1-9

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es queda vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra». De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti»